

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 12ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-48/96,

Acme Industry Co. Ltd, εταιρία ταϊλανδικού δικαίου με έδρα την Μπανγκόγκ, εκπροσωπούμενη από τον Jacques Bourgeois, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τον Antonio Tanca, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διεύθυνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Nicholas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο, στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

και τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την Kareen Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Sujiro Seam, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 5/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φούρνων μικροκυμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης και για την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ 1996, L 2, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung και M. Vilaras, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Μαρτίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 5/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φούρνων μικροκυμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης και για την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ 1996, L 2, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Ο κανονισμός αυτός αποτελεί συνέχεια του κανονισμού (ΕΚ) 1645/95 της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 1995, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φούρνων μικροκυμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 156, σ. 5, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Οι κανονισμοί αυτοί

εκδόθηκαν βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός).

- 2 Η προσφεύγουσα Acme Industry Co. Ltd (στο εξής: προσφεύγουσα ή Acme) είναι εταιρία ταϊλανδικού δικαίου, παραγωγός και εξαγωγός φούρνων μικροκυμάτων (στο εξής: ΦΜΚ), θυγατρική της ιαπωνικής εταιρίας χαρτοφυλακίου Nisshin Industry Co. Ltd (στο εξής: όμιλος Nisshin). Ο όμιλος Nisshin ελέγχει επίσης την εταιρία Korea Nisshin Co. Ltd (στο εξής: Korea Nisshin), Κορεάτη παραγωγό ΦΜΚ, και την Imarflex Mfg Co. (στο εξής: Imarflex), ιαπωνική εταιρία που διασφαλίζει τη διανομή των ΦΜΚ, μεταξύ των οποίων ένα μέρος των παραγομένων από την προσφεύγουσα.
- 3 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε τον Ιούνιο του 1993 το Groupement Interprofessionnel des fabricants d'appareils d'équipement ménager (διεπαγγελματική ένωση κατασκευαστών οικιακών συσκευών), η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 18 Δεκεμβρίου 1993, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ΦΜΚ καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊλάνδης και Μαλαισίας (ΕΕ C 341, σ. 12). Η έρευνα αφορούσε την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 1992 έως 30 Σεπτεμβρίου 1993.
- 4 Η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα ερωτηματολόγιο έρευνας, στο οποίο η τελευταία απάντησε με το από 4 Φεβρουαρίου 1994 έγγραφο. Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, η προσφεύγουσα συμπλήρωσε την απάντησή της με το από 22 Φεβρουαρίου 1994 έγγραφο. Κανένας άλλος Ταϊλανδός παραγωγός δεν συνεργάστηκε κατά τη διαδικασία έρευνας.
- 5 Στις 19 Απριλίου 1994, η Επιτροπή πραγματοποίησε την πρώτη επίσκεψη ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Imarflex στην Οσάκα (Ιαπωνία), προκειμένου να επαληθεύσει τις απαντήσεις της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο. Στις 22 Απριλίου και στις 5 και 6 Μαΐου 1994, η Επιτροπή πραγματοποίησε επίσης επισκέψεις ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Korea Nisshin και της Acme, αντιστοίχως.

- 6 Στις 5 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσωρινό κανονισμό ορίζοντας σε 20,3 % το ποσοστό του προσωρινού δασμού που είχε εφαρμογή στους ΦΜΚ που κατασκευάζει η προσφεύγουσα.
- 7 Με το από 14 Ιουλίου 1995 έγγραφο, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τα κύρια περιστατικά και τις αιτιολογικές σκέψεις βάσει των οποίων είχε επιβάλει τον προσωρινό δασμό αντνιτάμπινγκ (στο εξής: προσωρινό έγγραφο κοινοποίησης).
- 8 Με το από 31 Ιουλίου 1995 έγγραφο, η προσφεύγουσα σχολίασε το προσωρινό αυτό έγγραφο κοινοποίησης.
- 9 Με το από 24 Οκτωβρίου 1995 έγγραφο, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τα κύρια περιστατικά και τις αιτιολογικές σκέψεις βάσει των οποίων η Επιτροπή σχεδίαζε να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ (στο εξής: οριστικό έγγραφο κοινοποίησης).
- 10 Με το από 3 Νοεμβρίου 1995 έγγραφο, η προσφεύγουσα σχολίασε αυτό το οριστικό έγγραφο κοινοποίησης.
- 11 Στις 22 Δεκεμβρίου 1995, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό, επιβάλλοντας οριστικό δασμό αντνιτάμπινγκ 14,1 % επί των εισαγωγών ΦΜΚ προελεύσεως Ταϊλάνδης που κατασκευάζει η προσφεύγουσα. Από τον κανονισμό αυτόν προκύπτει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν κατόρθωσαν να προσδιορίσουν την κανονική τιμή με βάση την πραγματική τιμή που ίσχυε στην αγορά της Ταϊλάνδης επειδή η προσφεύγουσα δεν πωλούσε ΦΜΚ ή προϊόντα εμπίπτοντα στον ίδιο τομέα της οικονομικής δραστηριότητας στην εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα προσδιόρισαν την κανονική κατασκευασμένη τιμή σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού, κρίνοντας πρόσφορο να καθορίσουν το αντίστοιχο ποσό των εξόδων πώλησεως, των

γενικών και των άλλων διοικητικών εξόδων (στο εξής: έξοδα ΠΓΔ) και το περιθώριο κέρδος με «οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση» και, συγκεκριμένα, να λάβουν υπόψη το αποδεδειγμένο ποσό για τις επικερδείς πωλήσεις στην εσωτερική αγορά της Κορέας, μόνη ανταγωνιστική αγορά που κάλυψε η έρευνα στην οποία πραγματοποιήθηκαν επικερδείς πωλήσεις παρόμοιων προϊόντων σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες. Έτσι, οι κατασκευασμένες αξίες των εξαχθέντων από την προσφεύγουσα μοντέλων υπολογίστηκαν αφού ελήφθησαν υπόψη «όλα τα έξοδα παραγωγής, πάγια και μεταβλητά, για τα χρησιμοποιούμενα υλικά και για την κατασκευή» (στο εξής: κόστος κατασκευής), αυξηθέντα κατά ένα ποσό που αντιστοιχεί στα έξοδα ΠΓΔ, καθώς και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους (26η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, 46η και 36η αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Μαρτίου 1996, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 13 Στην Επιτροπή και στη Γαλλική Δημοκρατία επετράπη να παρέμβουν προς υποστήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου με διατάξεις του προέδρου του τέταρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου και της 9ης Δεκεμβρίου 1996. Εξάλλου, με τη δεύτερη διάταξη έγινε δεκτό αίτημα περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως της προσφεύγουσας έναντι της Γαλλίας.
- 14 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, έθεσε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις στους διαδίκους για να απαντήσουν κατά την προφορική διαδικασία.
- 15 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 11ης Μαρτίου 1999.

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον την αφορά,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

17 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσες, ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 19 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Στο πλαίσιο του πρώτου και δεύτερου λόγου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον εκ μέρους του Συμβουλίου προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας καθόσον, αφενός, η αξία αυτή ορίστηκε σύμφωνα με μέθοδο μη σύμφωνη προς το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, υπολογίστηκε με εφαρμογή των εξόδων ΠΓΔ και των κερδών του Κορεάτη εξαγωγέα κατά παραβίαση της αρχής της ισότητας. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο ότι παραβίασε την αρχή της επεικειάς διότι δεν εφάρμοσε ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 3283/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 349, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 3283/94), όπως τροποποιήθηκε, ειδικότερα, με τον κανονισμό (ΕΚ) 355/95 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1995 (ΕΕ L 41, σ. 2), και της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας περί Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ L 336, σ. 103, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ), που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ L 336, σ. 1). Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ). Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού κατά τη σύγκριση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.
- 20 Το Πρωτοδικείο θεωρεί σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς το ζήτημα της εφαρμογής του κανονισμού 3283/94 και του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ (τρίτος λόγος), εν συνεχεία τις αιτιάσεις ως προς τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και της συγκρίσεώς της προς την τιμή εξαγωγής (πρώτος, δεύτερος και πέμπτος λόγος) και, τέλος, την επιχειρηματολογία που αντλείται από την ανεπαρκή αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού (τέταρτος λόγος).

1. *Επί της εφαρμογής του κανονισμού 3283/94 και του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ (τρίτος λόγος)*

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 21 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο ότι, πρώτον, δεν προσδιόρισε τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 6, περίπτωση iii, του κανονισμού 3283/94. Μολονότι ο κανονισμός 3283/94 δεν είχε ακόμη εφαρμογή, η γενική αρχή της επεικειάς υποχρέωνε ωστόσο τα κοινοτικά όργανα να τον εφαρμόσουν εν προκειμένω, στον βαθμό που οι διατάξεις του ήσαν ευνοϊκότερες για την προσφεύγουσα από εκείνες του βασικού κανονισμού [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 1978, 78/77, Lührs, Συλλογή τόμος 1978, σ. 71 (συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά), σκέψη 13, και της 16ης Μαΐου 1979, 236/78, FNROM, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 923].
- 22 Υποστηρίζει ότι, δυνάμει των αρχών που διέπουν τη διαχρονική εφαρμογή των νόμων, μια νέα διάταξη τροποποιητική παλαιού νόμου διέπει, κατ' αρχήν, τα μελλοντικά αποτελέσματα καταστάσεων οι οποίες γεννήθηκαν υπό το κράτος του παλαιού αυτού νόμου [απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 1970, 68/69, Brock, Συλλογή τόμος 1969-1971 (συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά), σ. 293, σκέψη 6]. Το Συμβούλιο δεν μπορούσε να παρεκκλίνει από την αρχή αυτή παρά μόνο για επιτακτικούς λόγους κοινοτικού συμφέροντος [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 1978, 92/77, An Bord Baine, Συλλογή τόμος 1978, σ. 209 (συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά), και της 18ης Ιανουαρίου 1990, C-345/88, Butterabsatz Osnabrück-Emsland, Συλλογή 1990, σ. I-159].
- 23 Δεύτερον, και επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο είχε την υποχρέωση να ερμηνεύσει τις διατάξεις του βασικού κανονισμού υπό το φως του άρθρου 2, παράγραφος 2.2.2, του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, κατά το οποίο το ποσό που αντιστοιχεί στο κέρδος που προσδιορίζεται στο πλαίσιο του υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας δεν πρέπει να υπερβαίνει εκείνο που «πραγματοποιείται κανονικά από άλλους εξαγωγείς ή παραγωγούς επί πωλήσεων προϊόντων της ίδιας γενικής κατηγορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής». Θεωρεί ότι οι τροποποιήσεις που έγιναν στον κώδικα αντιντάμπινγκ της ΓΣΔΕ κατά το πέρασ των διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης

εφαρμόζονται αμέσως στις εκκρεμείς υποθέσεις (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1972, 21/72, 22/72, 23/72 και 24/72, International Fruit Company κ.λπ., Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 279, σκέψεις 14 έως 18, της 19ης Νοεμβρίου 1975, 38/75, Nederlandse Spoorwegen, Συλλογή τόμος 1975, σ. 435, και της 5ης Μαΐου 1981, 112/80, Dürbeck, Συλλογή 1981, σ. 1095).

- 24 Τρίτον, με τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της Γαλλικής Κυβερνήσεως η προσφεύγουσα διερωτάται ως προς την εφαρμογή εν προκειμένω μιας γενικής αρχής του δικαίου η οποία καθιερώθηκε, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 15 του διεθνούς συμφώνου περί πολιτικών και ατομικών δικαιωμάτων (*Recueil des traités*, vol. 999, σ. 171, στο εξής: διεθνές σύμφωνο), κατά το οποίο, εάν, μετά την τέλεση εγκλήματος, ο νόμος προβλέπει μικρότερη ποινή, τούτο λειτουργεί υπέρ του δράστη.
- 25 Το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνουσες αντιτάσσουν ότι ο κανονισμός 3283/94 και ο κώδικας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ δεν είχαν εν προκειμένω εφαρμογή.
- 26 Η Γαλλική Κυβέρνηση αμφισβητεί την ύπαρξη στο κοινοτικό δίκαιο μιας γενικής αρχής περί αναδρομικότητας. Υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την αρχή της ασφαλείας δικαίου, η αναδρομικότητα των κοινοτικών πράξεων αποτελεί την εξαίρεση και όχι τον κανόνα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1967, 17/67, Neumann, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 649, και της 22ας Φεβρουαρίου 1984, 70/83, Kloppenburg, Συλλογή 1984, σ. 1075, σκέψη 12) και αποκλείεται στον ποινικό τομέα ή όταν προσκρούει στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η ασφάλεια δικαίου ή η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 27 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τα κοινοτικά όργανα συμμορφώθηκαν όχι μόνο προς τις διατάξεις του κανονισμού 3283/94, αλλά και προς τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας που απορρέουν από τον κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ. Ο κανονισμός 3283/94 προβλέπει ρητά την εφαρμογή του βασικού κανονισμού στις διαδικασίες οι οποίες, μολονότι κινήθηκαν πριν την 1η Σεπτεμβρίου 1994, εκκρεμούσαν ακόμη την 1η Ιανουαρίου 1995. Οι διατάξεις αυτές απλώς αντικατοπτρίζουν τις διατάξεις

του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, του οποίου η εφαρμογή στις έρευνες οι οποίες είχαν αρχίσει κατόπιν αιτήσεως που υποβλήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του κώδικα αποκλείονται ρητώς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 28 Μολονότι είναι ακριβές ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε μετά την έναρξη ισχύος, την 1η Ιανουαρίου 1995, του βασικού κανονισμού 3283/94, ωστόσο ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε μετά το πέρας διαδικασίας η οποία, κινηθείσα το 1993, συνεχίστηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 1995. Όμως, από τις μεταβατικές διατάξεις που προβλέπονται ειδικότερα στο άρθρο 23 του κανονισμού 3283/94, ως αυτό είχε μετά τον προαναφερθέντα κανονισμό 355/95, της 20ής Φεβρουαρίου 1995, προκύπτει ότι ο βασικός κανονισμός εξακολουθεί να διέπει τις διαδικασίες για τις οποίες εκκρεμούσε έρευνα την 1η Σεπτεμβρίου 1994 και η έρευνα αυτή δεν είχε ολοκληρωθεί την 1η Ιανουαρίου 1995 (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1998, T-232/95, CECOM κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2679, σκέψη 35).
- 29 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση αυτήν τη γραμματική ερμηνεία των σαφών μεταβατικών διατάξεων του κανονισμού 3283/94. Πράγματι, πρώτον, η νομολογία που επικαλείται προς στήριξη των επιχειρημάτων της, τα οποία αντλεί από παραβίαση των αρχών της επεικειάς και της διαχρονικής εφαρμογής των νόμων, αφορά περιπτώσεις στις οποίες ο κοινοτικός δικαστής κλήθηκε να επιλύσει συγκρούσεις νόμων διαχρονικής ισχύος ελλείψει σαφών μεταβατικών διατάξεων.
- 30 Δεύτερον, το επιχείρημα που η προσφεύγουσα αντλεί από την παραβίαση της γενικής αρχής του δικαίου — που καθιέρωσε, μεταξύ άλλων, το διεθνές σύμφωνο — είναι αλυσιτελές. Χωρίς να χρειάζεται να τεθεί το ερώτημα ως προς το ζήτημα αν η επιχειρηματολογία αυτή αποτελεί νέον ισχυρισμό κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το άρθρο 15 του εν λόγω συμφώνου αφορά μόνον τα άτομα τα οποία κατηγορούνται για ποινικό αδίκημα στο πλαίσιο ποινικής διώξεως και, επομένως, είναι άσχετο με τις έρευνες στον τομέα αντιντάμπινγκ οι οποίες δεν έχουν

ποινικό χαρακτήρα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1989, 374/87, Orkem κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3283, σκέψη 31). Εξάλλου, οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 6, περίπτωση iii, του κανονισμού 3283/94, του οποίου η προσφεύγουσα ζητεί την εφαρμογή, αφορούν τη μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Επομένως, δεν έχουν σχέση με την επιβολή ποινών ή κυρώσεων στις οποίες έχει εφαρμογή η αρχή της οποίας γίνεται επίκληση.

- 31 Τρίτον, από τις μεταβατικές διατάξεις που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ προκύπτει ότι οι διατάξεις αυτού εφαρμόζονται μόνο στις έρευνες οι οποίες κινήθηκαν κατόπιν αιτήσεως που υποβλήθηκε από της ενάρξεως ισχύος του την 1η Ιανουαρίου 1995. Επομένως, οι διατάξεις του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς.
- 32 Ως εκ τούτου, η νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν μπορεί να εκτιμηθεί ούτε ενόψει των διατάξεων του κανονισμού 3283/94 ούτε ενόψει του κώδικα αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ αλλά, κυρίως, ενόψει των διατάξεων του βασικού κανονισμού, τις οποίες τα κοινοτικά όργανα καλώς εφάρμοσαν στην προκειμένη περίπτωση, και, ενδεχομένως, ενόψει των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου και του συνόλου των κανόνων που ρυθμίζουν τον σχετικό τομέα και βρισκόνταν τότε ισχύ.
- 33 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα, τον οποίο αντλεί από την παραβίαση της αρχής της επεικειίας, πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του προσδιορισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας (πρώτος και δεύτερος λόγος)

- 34 Τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα στο πλαίσιο του πρώτου και δεύτερου λόγου μπορούν να συνοψιστούν ως εξής: Πρώτον, η προσφεύγουσα καταγγέλλει την εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων παράβαση της συμφωνίας

σχετικά με τη χρησιμοποίηση των στοιχείων της Imarflex στον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Δεύτερον, αμφισβητεί την επιλογή της μεθόδου προσδιορισμού των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους στην οποία προέβη το Συμβούλιο. Καθορίζοντας την κατασκευασμένη κανονική αξία σύμφωνα με «οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, in fine, του βασικού κανονισμού και αρνούμενο να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία της Imarflex, το Συμβούλιο παρέβη τον εν λόγω κανονισμό. Τρίτον, αμφισβητεί τον εύλογο χαρακτήρα χρησιμοποίησης των κορεατικών στοιχείων για τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, η οποία είχε σημαντική επίπτωση στον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ. Πράγματι, η χρησιμοποίηση των στοιχείων της Imarflex θα οδηγούσε στον προσδιορισμό ενός ποσοστού αυξήσεως κατά 11,86 % αντί 32,47 % ως προς τους Κορεάτες παραγωγούς και, συνακόλουθα, στην επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ 0,183 %, αντί 14,1 % που επιβλήθηκε τελικά.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 35 Πριν από την εξέταση των αιτιάσεων αυτών, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει τρεις μεθόδους υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, ορίζει:

«Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως κανονική αξία νοείται:

(...)

β) όταν καμία πώληση του ομοειδούς προϊόντος δεν έχει πραγματοποιηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση:

(...)

ii) η κατασκευασμένη αξία, που προσδιορίζεται προσθέτοντας το κόστος παραγωγής και ένα λογικό περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, τόσο πάγιο όσο και μεταβλητό, στη χώρα καταγωγής, των υλικών και της κατασκευής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα. Το ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και τα διοικητικά έξοδα και το κέρδος το οποίο πραγματοποίησε ο παραγωγός ή ο εξαγωγέας σε επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Αν τέτοιου είδους στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν, υπολογίζονται με βάση τα έξοδα στα οποία έχουν υποβληθεί και το κέρδος που έχουν πραγματοποιήσει άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής σε επικερδείς πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος. Αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία από αυτές τις δύο μεθόδους, τα έξοδα που έχουν προκύψει και το κέρδος που έχει πραγματοποιηθεί υπολογίζονται με βάση τις πωλήσεις που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής ή με οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση».

³⁶ Ενόψει της διατυπώσεως της διατάξεως αυτής, οι τρεις αυτές μέθοδοι πρέπει να εξετάζονται με τη σειρά εμφανίσεώς τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 61, της 13ης Φεβρουαρίου 1992, C-105/90, Goldstar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-677, σκέψη 35· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψη 53). Μόνον όταν καμία από τις μεθόδους αυτές δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί, μπορεί να γίνει

επίκληση της γενικής διατάξεως του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, *in fine*, κατά την οποία τα έξοδα και το κέρδος καθορίζονται «επί οποιασδήποτε άλλης λογικής βάσεως» (προπαρατεθείσα απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 61).

- 37 Από τη διατύπωση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι κάθε μία από τις μεθόδους υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που απαριθμούνται στο άρθρο αυτό πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο ώστε να διατηρείται ο εύλογος χαρακτήρας του υπολογισμού αυτού, έννοια η οποία άλλωστε ρητώς αναφέρεται στις δύο πρώτες και στην τελευταία περίοδο της εν λόγω διατάξεως (προπαρατεθείσα απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 35). Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να λαμβάνουν υπόψη λογιστικά στοιχεία τα οποία δεν είναι αξιόπιστα.
- 38 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού παρέχει άλλωστε στα κοινοτικά όργανα ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση των λογιστικών στοιχείων που τους υποβάλλονται προκειμένου να προσδιορίσουν την κατασκευασμένη κανονική αξία. Επομένως, ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη κατά την πραγματοποίηση της βαλλόμενης εκτιμήσεως, της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης ως προς την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή της ελλείψεως καταχρήσεως εξουσίας.
- 39 Ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να επέμβει στην εκτίμηση που επιφυλάσσεται στις κοινοτικές αρχές, αλλά οφείλει να περιορίζεται στην εξακρίβωση ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη όλες τις περιστάσεις που ασκούν επιρροή και ότι εκτίμησαν τα στοιχεία του φακέλου με όλη την επιβαλλόμενη επιμέλεια ώστε είναι δυνατό να θεωρείται ότι η κανονική αξία καθορίστηκε κατά εύλογο τρόπο (βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163, σκέψεις 12 και 13, και του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 67).
- 40 Στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, εναπόκειται στην Επιτροπή, ως αρχή που διεξάγει την έρευνα, να προσδιορίσει αν το προϊόν για το οποίο πρόκειται αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προκαλεί ζημία όταν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας. Συναφώς, η Επιτροπή οφείλει να εξακριβώσει αν η τιμή

εξαγωγής προς την Κοινότητα του εν λόγω προϊόντος είναι κατώτερη από την κανονική αξία ενός παρόμοιου προϊόντος και, πράττοντας τούτο, πρέπει να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα τότε στοιχεία χωρίς να επιβάλει το βάρος αποδείξεως σε ένα από τα μέλη.

- 41 Έτσι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, «η Επιτροπή ερευνά κάθε πληροφορία που κρίνει αναγκαία και, όταν το κρίνει πρόσφορο, εξετάζει και ελέγχει τα βιβλία των εισαγωγέων, εξαγωγέων, εμπόρων, αντιπροσώπων, παραγωγών, εμπορικών ενώσεων και οργανώσεων».
- 42 Ωστόσο, ο βασικός κανονισμός δεν παρέχει στην Επιτροπή εξουσίες έρευνας που της παρέχουν τη δυνατότητα να υποχρεώσει τους παραγωγούς ή τους εξαγωγείς κατά των οποίων στρέφεται μια καταγγελία να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να προσκομίσουν πληροφοριακά στοιχεία. Μολονότι η Επιτροπή μπορεί, σε περίπτωση ανάγκης, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες, η ευχέρεια αυτή μπορεί να ασκείται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συγκατατίθενται και ότι η επίσημα ειδοποιηθείσα κυβέρνηση της ενδιαφερόμενης χώρας δεν εναντιώνεται (άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού).
- 43 Η απάντηση στο ερωτηματολόγιο και η εκ των υστέρων επιτόπια εξακρίβωση στην οποία μπορεί να προβαίνει η Επιτροπή είναι επομένως ουσιώδεις στην εξέλιξη της διαδικασίας. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού:

«Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ή μία τρίτη χώρα αρνείται την πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός ευλόγου προθεσμίας ή εμποδίζει σημαντικά την έρευνα, μπορεί να συνάγονται προκαταρκτικά ή οριστικά συμπεράσματα, θετικά ή αρνητικά, βασιζόμενα στα διαθέσιμα στοιχεία. Στην περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος ή τρίτη χώρα έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία αυτά και να απορρίπτει τα αιτήματα στα οποία αναφέρονται.»

- 44 Επομένως, ο κίνδυνος για τα κοινοτικά όργανα να λάβουν υπόψη στοιχεία άλλα πλην εκείνων που παρέχονται με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο είναι συμφυής με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ και αποβλέπει στο να ενθαρρύνει την ειλικρινή συνεργασία των επιχειρήσεων κατά των οποίων στρέφεται η έρευνα.
- 45 Υπό το φως των στοιχείων αυτών, επιβάλλεται να εξεταστούν διαδοχικά τα επιχειρήματα που αντλούνται από την παράβαση της συμφωνίας σχετικά με τη χρησιμοποίηση των στοιχείων της Imarflex, εν συνεχεία από την επιλογή της μεθόδου προσδιορισμού των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους και, τέλος, του εύλογου χαρακτήρα χρησιμοποίησεως των κορεατικών στοιχείων.

Επί της παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της συμφωνίας σχετικά με τη χρησιμοποίηση των στοιχείων της Imarflex

Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

- 46 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι ο επιφορτισμένος με τον φάκελο υπάλληλος της Επιτροπής δέχθηκε στις 6 Ιανουαρίου 1994, κατά τη διάρκεια συνομιλίας με τον σύμβουλο της προσφεύγουσας, να λάβει υπόψη τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους της Imarflex, πραγματικό εξαγωγέα των προϊόντων της, για τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, και ότι, παρέχοντας πίστη στη συμφωνία αυτή, συμπλήρωσε το ερωτηματολόγιο με βάση αυτά τα στοιχεία.
- 47 Κατ' αυτόν τον τρόπο προβάλλει, ουσιαστικά, ότι η μη τήρηση αυτής της φερομένης προφορικής συμφωνίας, της οποίας την ύπραξη αμφισβητούν τα κοινοτικά όργανα, συνιστά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 48 Για να μπορεί η προσφεύγουσα να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης λόγω μη τηρήσεως μιας φερομένης προφορικής συμφωνίας μεταξύ ενός υπαλλήλου της Επιτροπής και του συμβούλου της προσφεύγουσας ως προς τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, είναι αναγκαίο να αποδείξει η προσφεύγουσα ότι η κοινοτική διοίκηση της παρέσχε συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις ικανές να γεννήσουν έναντι αυτής βάσιμες ελπίδες (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-571/93, Lefebvre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2379, σκέψη 72).
- 49 Όμως, το αντικείμενο της συνομλίας της 6ης Ιανουαρίου 1994, κατά την οποία συνήφθη η φερομένη συμφωνία την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, ήταν στην πραγματικότητα, σύμφωνα με τη φρασεολογία της από 29 Δεκεμβρίου 1993 επιστολής που απηύθυνε στην Επιτροπή ο σύμβουλος της προσφεύγουσας, «να διευκρινιστούν σημαντικές πτυχές του ερωτηματολογίου». Μολονότι τόσο από τον φάκελο όσο και από τις δοθείσες εξηγήσεις κατά την προφορική διαδικασία προκύπτει ότι, κατά τη συζήτηση αυτή, τα μέρη αναφέρθηκαν στη χρησιμοποίηση των στοιχείων σχετικά με τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους της Imarflex, για την προετοιμασία της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο, η προσφεύγουσα ωστόσο, με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως, ισχυρίστηκε ότι είχε αντιληφθεί ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα χρησιμοποιούσαν την κατ' αυτόν τον τρόπο προετοιμασθείσα απάντηση στο ερωτηματολόγιο «υπό τον όρο ότι ο έλεγχος θα επέτρεπε την επιβεβαίωση των στοιχείων σχετικά με τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους της Imarflex».
- 50 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή της παρέσχε τη συγκεκριμένη διαβεβαίωση ότι θα προσδιόριζε την κατασκευασμένη κανονική αξία με βάση τα στοιχεία της Imarflex, ικανή να γεννήσει στην προσφεύγουσα βάσιμες προσδοκίες. Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας, στηριζόμενη ουσιαστικά στην παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της επιλογής της μεθόδου προσδιορισμού των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους

- 51 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την προσφυγή στη μέθοδο της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, αλλά την επιλογή των κοινοτικών οργάνων να υπολογίσουν αυτήν την κατασκευασμένη κανονική αξία σύμφωνα με «οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση» και να χρησιμοποιήσουν προς τούτο τα κορεατικά στοιχεία. Υποστηρίζει, ουσιαστικά, ότι τα κοινοτικά όργανα έπρεπε να υπολογίσουν την κατασκευασμένη κανονική αξία με βάση τα έξοδα ΠΓΔ της Imarflex και το περιθώριο κέρδους που πραγματοποίησε η τελευταία στην εσωτερική της αγορά, σύμφωνα με την τελευταία από τις τρεις μεθόδους υπολογισμού που αναφέρει το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού, δηλαδή «με βάση τις πωλήσεις που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής». Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της, εμμένει, πρώτον, στην ιδιότητα του εξαγωγέα της Imarflex και, δεύτερον, στην αξιοπιστία των στοιχείων της τελευταίας. Αμφισβητεί, τρίτον, την αντιπροσωπευτικότητα του συντελεστή αυξήσεως που αφορά τον τύπο «CMO 552», στον οποίο στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στην έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων της Imarflex και, τέλος, τέταρτον, ισχυρίζεται ότι τα στοιχεία της Imarflex ήσαν εν πάση περιπτώσει εξακριβώσιμα.
- 52 Το Πρωτοδικείο θεωρεί σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς το ζήτημα της αξιοπιστίας των στοιχείων που αφορούν την Imarflex.

Επί της αξιοπιστίας των στοιχείων της Imarflex

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 53 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, πρώτον, το Συμβούλιο διέπραξε σφάλμα μη λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία της Imarflex με βάση τις φερόμενες αντιφάσεις μεταξύ των πληροφοριών που παρέσχε διαδοχικά με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο, κατά την επίσκεψη ελέγχου στα γραφεία της Imarflex, καθώς και με το από

31 Ιουλίου 1995 έγγραφό της. Θεωρεί ότι οι διαφορές μεταξύ των ποσών των συντελεστών εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους, εκφραζομένων σε ποσοστό κόστους παραγωγής (στο εξής: συντελεστές αυξήσεως) που διαπιστώθηκαν σε κάθε ένα από τα τρία στάδια ήταν αμελητέοι. Υπενθυμίζει ότι τα ποσοστά αυτά ανέρχονταν στο 11,39 % στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, καθώς και στο από 31 Ιουλίου 1995 έγγραφό της, και στο 14 % κατά τον επιτόπιο έλεγχο.

- 54 Τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν στην έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων της Imarflex αφού διαπίστωσαν, κατά την επίσκεψη ελέγχου, την ύπαρξη συντελεστή αυξήσεως 31,1 % για τον τύπο ΦΜΚ «CMO 552» που πωλείται στην Ιαπωνία. Όμως, η διαφορά μεταξύ αυτού του συντελεστή αυξήσεως και εκείνων που αναφέρονται πιο πάνω αποδίδεται ουσιαστικά στις διαφορές λογιστικής επεξεργασίας των εκπτώσεων επί των πωλήσεων, καθώς και των εξόδων επισκευής μετά την πώληση και των εξόδων παραδόσεως.
- 55 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι οι πληροφορίες σχετικά με την Imarflex δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν διότι δεν ήταν ακριβείς και δεν ήταν σύμφωνες με τις επιταγές του ερωτηματολογίου.
- 56 Το ερωτηματολόγιο απαιτούσε την κατανομή των εξόδων ΠΓΔ που αφορούσαν ειδικότερα τις πωλήσεις ΦΜΚ κατά κεφάλαια και τη διατύπωση αυτών σε ποσοστό του καθαρού κύκλου εργασιών. Όμως, μολονότι η προσφεύγουσα αποτίμησε τα έξοδα ΠΓΔ σε 7,24 % και το περιθώριο κέρδους σε 4,15 % του κόστους παραγωγής, αντιθέτως, δεν διέκρινε ούτε μεταξύ των ΦΜΚ και των άλλων πωλουμένων προϊόντων, ούτε κατένειμε τα έξοδα ΠΓΔ κατά κεφάλαια. Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, η προσφεύγουσα παρέσχε πρόσθετες πληροφορίες με το από 22 Φεβρουαρίου 1994 έγγραφο, χωρίς ωστόσο να διακρίνει πραγματικά τους ΦΜΚ από τα άλλα προϊόντα. Τέλος, κατά την επίσκεψη ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Imarflex, οι διεξαγαγόντες την έρευνα εξακρίβωσαν τα στοιχεία που αφορούσαν τον τύπο «CMO 552» και κατέληξαν στην ύπαρξη συντελεστή αυξήσεως που υπερέβαινε το 30 % στον τύπο αυτόν. Η προσφεύγουσα προσπάθησε αργότερα να εξηγήσει τις διαφορές αυτές με το από 31 Ιουλίου 1995 έγγραφο και να προστείνει άλλες μεθόδους υπολογισμού των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους.

- 57 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, εν συνεχεία σφαλμάτων κατατάξεως, διάφοροι συντελεστές εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους που προέβαλε η προσφεύγουσα θα έπρεπε να θεωρηθούν ως μη αξιόπιστοι. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν περιέλαβε τα έξοδα παραδόσεως και επισκευών μετά την πώληση στον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Το Συμβούλιο συνήγαγε εκ τούτου ότι η προσφεύγουσα προσπάθησε να αποκρύψει τα έξοδα αυτά.
- 58 Αρνούμενη κάθε βούληση αποκρύψεως των εν λόγω εξόδων, η προσφεύγουσα προσπαθεί, δεύτερον, να περιγράψει τη μέθοδο που χρησιμοποίησε για την κατάρτιση του πίνακα των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους της Imarflex. Παρατηρεί, συναφώς, ότι η Imarflex δεν τηρεί μηχανογραφημένη λογιστική, ούτε αναλυτική λογιστική εκμεταλλεύσεως ανά κατηγορία προϊόντων και, συνεπώς, δεν μπορούσε να προσκομίσει καταμερισμένο λογαριασμό των εξόδων που αφορούσαν μόνον τους ΦΚΜ.
- 59 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, πρώτον, ότι, καίτοι τα κοινοτικά όργανα θεωρούν ότι τα έξοδα επισκευής δεν είναι κόστος «που αφορά τα υλικά και την κατασκευή» κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, ωστόσο, από λογιστική άποψη εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή. Πράγματι, η Imarflex και η προσφεύγουσα καταχώρισαν τα έξοδα επισκευής των ελαττωματικών ΦΚΜ στη στήλη «κόστος παραγωγής» στους λογαριασμούς τους με τίτλο κέρδη και ζημίες. Προσθέτει, συναφώς, ότι οι λογαριασμοί της ελέγχθηκαν από εγκεκριμένο λογιστή.
- 60 Εξηγεί ότι η Imarflex δεν επισκευάζει τους κατασκευαζόμενους από την Korea Nisshin ελαττωματικούς φούρνους που πωλεί στην ιαπωνική αγορά, αλλά τους αντικαθιστά με καινούριους. Από λογιστική άποψη, η πράξη αυτή προκαλεί μείωση στη στήλη «αποθέματα» και καταχωρίζεται στη στήλη «κόστος παραγωγής» του λογαριασμού κέρδη και ζημίες. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι τα έξοδα επισκευής είναι επίσης κόστος «που αφορά τα υλικά και την κατασκευή», κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα δεν έπρεπε να απαιτήσουν το κόστος αυτό να περιληφθεί στα έξοδα ΠΓΔ της Imarflex. Πράγματι, κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας με μια τέτοια μέθοδο θα σήμαινε ότι τα έξοδα αυτά καταχωρίζονται μια πρώτη φορά στο κόστος κατασκευής της προσφεύγουσας και, εν συνεχεία, μια δεύτερη φορά στα έξοδα ΠΓΔ της Imarflex.

- 61 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι τα έξοδα επισκευής μετά την πώληση θα έπρεπε να δηλωθούν, με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο, ως έξοδα ΠΓΔ. Μόνον τα έξοδα που αφορούν τη συντήρηση του παραγωγικού εξοπλισμού περιλαμβάνονται στο κόστος παραγωγής. Αφού η προσφεύγουσα πρόσθεσε τα έξοδα επισκευής μετά την πώληση στο κόστος παραγωγής της Imarflex, όχι όμως στο δικό της κόστος κατασκευής, αφαίρεσε έτσι δύο φορές τα έξοδα αυτά από τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας.
- 62 Η προσφεύγουσα προσθέτει, δεύτερον, ότι καταχώρισε τα μεταφορικά έξοδα στη στήλη «κόστος παραγωγής» στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο και αρνείται ότι προσπάθησε να τα αποκρύψει. Προβάλλει πρωτίστως ότι όλες οι επιχειρήσεις του ομίλου Nisshin δεν κατατάσσουν τα έξοδα αυτά στις στήλες «κόστος διανομής/γενικά και διοικητικά έξοδα» των λογαριασμών τους με τίτλο κέρδη και ζημίες. Εξάλλου, υπογραμμίζει ότι οι λογαριασμοί αυτοί ελέγχθηκαν από διαφορετικούς εγκεκριμένους λογιστές και ότι η ιαπωνική κανονιστική ρύθμιση δεν επιβάλλει στις επιχειρήσεις αυτές να εναρμονίσουν την παρουσίαση των ετήσιων λογαριασμών τους.
- 63 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα δέχεται ότι εκ πλάνης δεν περιέλαβε τα έξοδα παραδόσεως μεταξύ των εξόδων ΠΓΔ στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο. Ισχυρίζεται ότι διόρθωσε το σφάλμα αυτό με τις από 3 Νοεμβρίου 1995 παρατηρήσεις της.
- 64 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το σφάλμα αυτό ήταν αμελητέο και μπορούσε να διορθωθεί. Αρκούσε προς τούτο να αφαιρεθούν τα έξοδα παραδόσεως από τη στήλη «κόστος παραγωγής» του λογαριασμού με τίτλο κέρδη και ζημίες της Imarflex και να προστεθούν στα έξοδα ΠΓΔ. Μετά την αφαίρεση των χρηματοοικονομικών εξόδων, το ποσοστό των εξόδων ΠΓΔ θα ανερχόταν στο 11,76 % και το περιθώριο κέρδους στο 4,32 %, δηλαδή ποσοστό αυξήσεως 16,08 %. Μετά την αφαίρεση των εξόδων παραδόσεως εκφραζομένων σε ποσοστό του κόστους παραγωγής (4,22 %), το ποσοστό των εξόδων ΠΓΔ θα ανερχόταν τότε στο 11,86 %. Παρατηρεί ότι το ποσοστό αυτό, για το οποίο πληροφόρησε την Επιτροπή με το από 3 Νοεμβρίου 1995 έγγραφο, είναι παραπλήσιο του 11,39 % που περιέλαβε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο.

- 65 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι δεν συμμορφώθηκε προς τις επιταγές του ερωτηματολογίου, το οποίο επέβαλλε να περιληφθούν τα έξοδα παραδόσεως μεταξύ των εξόδων ΠΓΔ. Οι συγκεντρωθείσες πληροφορίες κατά τον επιτόπιο έλεγχο επέτρεψαν στην Επιτροπή να αποδείξει ότι το ύψος των εξόδων παραδόσεως της Imarflex για τους πωλούμενους στην Ιαπωνία ΦΚΜ κυμαινόταν μεταξύ 4,29 και 11,83 %, δηλαδή σε αισθητά υψηλότερο επίπεδο από το μέσο ποσοστό του 4,22 % που πρότεινε η προσφεύγουσα για το σύνολο των πωλήσεων της Imarflex. Από το σύνολο των στοιχείων αυτών το Συμβούλιο συνάγει ότι η προσφεύγουσα προσπάθησε να αποκρύψει τα έξοδα παραδόσεως.
- 66 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τρίτον, ότι οι εκπτώσεις επί των πωλήσεων που παρείχε η Imarflex σε περίπτωση πληρωμής τοις μετρητοίς πληρούσαν τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού και, επομένως, έπρεπε να αφαιρεθούν από την κανονική αξία και όχι να προστεθούν στα έξοδα ΠΓΔ. Θεωρεί ότι, σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό και την προγενέστερη κανονιστική ρύθμιση αντιντάμπινγκ, δεν έπρεπε ούτε να περιλάβει το ποσό των εκπτώσεων αυτών στα έξοδα ΠΓΔ της Imarflex, ούτε να παράσχει πληροφορίες ως προς τις εκπτώσεις αυτές με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο.
- 67 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι εκπτώσεις επί των πωλήσεων είναι δαπάνες για την επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν υπολογίζονται με μείωση του κύκλου εργασιών ή καταχωρίζονται ως έξοδα ΠΓΔ. Υπενθύμισε ότι, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η κανονική αξία είναι η καθαρή τιμή «[που προκύπτει μετά την αφαίρεση] των εκπτώσεων που συνδέονται άμεσα με τις υπό εξέταση πωλήσεις, υπό τον όρο ότι ο εξαγωγέας επικαλείται και προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για το ότι η οποιαδήποτε μείωση της ακαθάριστης τιμής έχει πράγματι χορηγηθεί». Το ερωτηματολόγιο διευκρίνιζε πως πρέπει να δηλωθούν οι εκπτώσεις προκειμένου να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις αυτές. Η προσφεύγουσα ουδέποτε υπέβαλε προς τούτο αίτηση, περιορισθείσα στο να παράσχει τον καθαρό κύκλο εργασιών της Imarflex.
- 68 Τέλος, το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι το ερωτηματολόγιο επέβαλλε επίσης, όσον αφορά τη δήλωση του καθαρού κύκλου εργασιών, την παροχή λεπτομερών πληροφοριών ως προς τις χορηγούμενες εκπτώσεις οι οποίες αφαιρούνται από τον ακαθάριστο κύκλο εργασιών, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό τους βάσει του

άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Όμως, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία εξήγηση ως προς το σημείο αυτό. Με το από 22 Φεβρουαρίου 1994 έγγραφό της, ανέφερε ότι χορηγούσε εκπτώσεις επί των πωλήσεων, για πληρωμή τοις μετρητοίς, που ανέρχονταν σε 0,8 % του συνολικού κύκλου εργασιών της Imarflex. Εν συνεχεία, με το από 31 Ιουλίου 1995 έγγραφό της, ανέφερε ότι χορηγούσε έκπτωση επί των πωλήσεων 1,5 % σε περίπτωση πληρωμής τοις μετρητοίς και ανέφερε επίσης ένα ποσοστό εκπτώσεως 3 % για πληρωμή τοις μετρητοίς. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν επαρκώς την έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων που αφορούν την Imarflex.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 69 Επιβάλλεται η υπογράμμιση ότι, με το προσωρινό της έγγραφο κοινοποιήσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν δέχθηκε τις πληροφορίες που αφορούσαν την Imarflex και προέβαλε τα εξής:

«(...) αποδείχθηκε επί τόπου ότι η εφαρμοζόμενη από την Imarflex αύξηση κατά τις πωλήσεις της [ΦΜΚ] στην ιαπωνική αγορά ήταν της τάξεως του 30 %. Παρά τη σχετικά υψηλή αυτή αύξηση, το ποσοστό που αντιστοιχεί στα [έξοδα ΠΓΔ] που δήλωσε η Imarflex ήταν 7,24 % και το περιθώριο κέρδους μόνον 4,15 %. Αυτά τα ποσοστά είναι προφανώς αντιφατικά σε σχέση με την αύξηση και, επομένως, δεν είναι αξιόπιστα.»

- 70 Με το οριστικό της έγγραφο κοινοποιήσεως, η Επιτροπή θεώρησε ότι:

«(...) πρώτον, κατά τον επιτόπιο έλεγχο στην Ιαπωνία, οι εκπρόσωποι της Imarflex προέβησαν σε δήλωση γενικού χαρακτήρα σχετικά με την αύξηση του 30 % επί των πωλήσεων [ΦΜΚ] που πραγματοποιήθηκαν στην Ιαπωνία, στηριχθείσα με ένα λεπτομερές παράδειγμα αντιφάσκον προς την αύξηση του 11,39 % για το οποίο έκανε λόγο η Acme με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο·

δεύτερον, το γεγονός και μόνον ότι τα έξοδα πωλήσεως, όπως τα έξοδα παραδόσεως και το κόστος επισκευών, δεν καταχωρίζονται στα [έξοδα ΠΓΔ], αλλά αλλού, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να δηλώνονται ως [έξοδα ΠΓΔ].

τρίτον, από τα έγγραφα που υποβλήθηκαν με την από 30 Ιουλίου επιστολή σας προκύπτει σαφώς ότι η εφαρμοζόμενη αύξηση για καθένα από τους τύπους [ΦΜΚ] που πωλούνταν είναι αισθητά υψηλότερη από εκείνη που αναφέρετε με την απάντησή σας στο ερωτηματολόγιο, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη η μη εξακριβωθείσα έκπτωση η οποία, ούτε αυτή, εμφανίστηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο ως ακριβής.

τέταρτον, το γεγονός ότι η Imarflex “προτείνει” τέσσερα διαφορετικά ποσοστά των [εξόδων ΠΓΔ] και του περιθωρίου κέρδους, που κυμαίνονται από 11,29 % με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο έως 9,96 % στο παράρτημα 10 του από 31 Ιουλίου 1995 εγγράφου της Acme, έως 13 % στο παράρτημα 11 του ίδιου εγγράφου και έως 15 %, ποσοστό που χρησιμοποίησαν οι αμερικανικές αρχές, δείχνει σαφώς ότι κάπου υπάρχει σφάλμα. Ειδικότερα, όλοι οι κατ’ αυτόν τον τρόπο “προτεινόμενοι” αριθμοί είναι κατά πολύ μικρότεροι από τα περιθώρια μεταξύ των τιμών αγοράς και των τιμών πωλήσεως καθενός από τους πωλούμενους τύπους.

Επειδή οι υπηρεσίες της Επιτροπής αδυνατούν να εξακριβώσουν επί τόπου τις διάφορες “προτάσεις” της Acme, το μόνο συμπέρασμα που επιβάλλεται είναι ότι τα ποσοστά των [εξόδων ΠΓΔ] και το περιθώριο κέρδους τα οποία εξακριβώθηκαν αρχικά δεν ήταν αξιόπιστα και, επομένως, έπρεπε να απορριφθούν.»

71 Τέλος, με την 26η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο υπογράμμισε ότι οι πληροφορίες σχετικά με την Imarflex αποδείχθηκαν αναξιόπιστες και ότι «κρίνεται λογικό να επιβεβαιωθεί, όπως και στην περίπτωση της Μαλαισίας, η γενική μέθοδος η οποία αναλύεται στις αιτιολογικές σκέψεις 46 και 47 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό».

72 Η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα στοιχείο που να επιτρέπει την ανασκευή των διαπιστώσεων αυτών.

- 73 Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα, με την από 4 Φεβρουαρίου 1994 απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, δεν παρουσίασε τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους της Imarflex σύμφωνα με τις επιταγές του ερωτηματολογίου και, ειδικότερα, δεν κατένευσε τα έξοδα αυτά ανά κατηγορία, ούτε προσκόμισε πληροφορίες που να αφορούν μόνον τους ΦΚΜ που η Imarflex πωλούσε στην Ιαπωνία.
- 74 Μολονότι κλήθηκε από την Επιτροπή να συμπληρώσει την αρχική της απάντηση επί των σημείων αυτών, η προσφεύγουσα, με το από 22 Φεβρουαρίου 1994 έγγραφό της, δεν συμμορφώθηκε προς τις επιταγές του ερωτηματολογίου.
- 75 Δεν αμφισβητείται επίσης ότι τα στοιχεία σχετικά με τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους που παρέθεσε η προσφεύγουσα με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο ανασκευάστηκαν κατά τον επιτόπιο έλεγχο. Λαμβάνοντας υπόψη τις αποκλίσεις που παρατηρήθηκαν κατά το πέρας του ελέγχου του κόστους που αφορούσε τον τύπο «CMO 552», η Επιτροπή μπορούσε να έχει αμφιβολίες για την αξιοπιστία των απαντήσεων της προσφεύγουσας.
- 76 Μόνον κατόπιν του προσωρινού εγγράφου κοινοποιήσεως η προσφεύγουσα, με τα από 31 Ιουλίου και 3 Νοεμβρίου 1995 έγγραφα, παρέσχε διευκρινίσεις ως προς τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους της Imarflex.
- 77 Επίσης, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν δήλωσε τα έξοδα επισκευής μετά την πώληση, τα έξοδα παραδόσεως και τις εκπτώσεις επί των πωλήσεων στα έξοδα ΠΓΔ της Imarflex, αντίθετα προς τις επιταγές του ερωτηματολογίου. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι οι δαπάνες αυτές επηρεάζουν σε μη αμελητέες αναλογίες τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας.
- 78 Η προσφεύγουσα αναγνώρισε ρητά ότι υπέπεσε σε σφάλμα παραλείποντας να δηλώσει τα έξοδα παραδόσεως, αλλά προσπαθεί να δικαιολογήσει την παράλειψη των εξόδων επισκευής μετά την πώληση επικαλούμενη το βάσιμο της λογιστικής της

πρακτικής και εκείνης της Imarflex. Όμως, τα έξοδα που αφορούν την επιδιόρθωση προϊόντων, γενόμενα μετά την πώλησή τους, αποτελούν εξ ορισμού έξοδα πώλησεως κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού. Επομένως, τα έξοδα αυτά πρέπει να περιλαμβάνονται στα έξοδα ΠΓΔ κατά τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Ο ισχυρισμός ότι η Imarflex και η προσφεύγουσα αντιμετώπιζον, από λογιστική άποψη, τα έξοδα αυτά ως «δαπάνες παραγωγής» δεν ασκεί συναφώς επιρροή. Πράγματι, η λογιστική αντιμετώπιση που οι επιχειρήσεις επιφυλάσσουν σε ορισμένες κατηγορίες εξόδων κατά την κατάρτιση των ετήσιων λογαριασμών τους δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την κατάταξη των εξόδων αυτών για τους σκοπούς της έρευνας αντιντάμπινγκ. Επιπροσθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, κατά την έγγραφη διαδικασία και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν προ-σκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να στηρίξει αυτόν τον ισχυρισμό.

79 'Όσον αφορά τις εκπτώσεις επί των πωλήσεων, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι οι εκπτώσεις που συνδέονται άμεσα με τις πωλήσεις μπορούν να αφαιρούνται από την κανονική αξία, υπό τον όρον ότι ο εξαγωγέας επικαλείται και προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι μια τέτοια μείωση της ακαθάριστης τιμής έχει πράγματι χορηγηθεί. Εν προκειμένω, όμως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί, με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο, ότι αφαιρέσε με δική της πρωτοβουλία ορισμένες εκπτώσεις επί των πωλήσεων, χωρίς να παράσχει εξηγήσεις ή αποδείξεις προς στήριξη της ενέργειάς της. Εξάλλου, με τα υπομνήματά της και κατά την προφορική διαδικασία αναγνώρισε ότι οι αφαιρεθείσες μονομερώς εκπτώσεις χορηγήθηκαν για πληρωμές τοις μετρητοίς. Ως εκ της φύσεώς τους, οι εκπτώσεις για πληρωμές τοις μετρητοίς δεν επηρεάζουν την τιμή που πρέπει να καταβάλουν οι πελάτες της Imarflex, αλλ' αντιστοιχούν στην αξία που η Imarflex αποδίδει στην εκ των προτέρων πληρωμή της τιμολογιακής τιμής. Επομένως, οι εκπτώσεις αυτές δεν μπορούν να αφαιρεθούν από την κατασκευασμένη κανονική αξία. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα καλώς θεώρησαν ότι οι εκπτώσεις αυτές επί των πωλήσεων έπρεπε να δηλωθούν μεταξύ των εξόδων ΠΓΔ της Imarflex.

80 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί επίσης ότι, με τις δηλώσεις της μετά το προσωρινό έγγραφο κοινοποιήσεως, η προσφεύγουσα διαδοχικά «πρότεινε» διάφορα ποσοστά αυξήσεως. Έτσι, αφού προτίμησε το ποσοστό του 11,39 % με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, η προσφεύγουσα διαδοχικά προέβαλε τα ποσοστά των 9,96, 13 και 15 % με το από 31 Ιουλίου 1995 έγγραφό της και εν συνεχεία τα ποσοστά των 11,86 και 21,75 % με το από 3 Νοεμβρίου 1995 έγγραφό της.

- 81 Τέλος, με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα, υπό το πρόσχημα εξηγήσεων που αφορούσαν το από 3 Νοεμβρίου 1995 έγγραφό της, προέβαλε για πρώτη φορά μια νέα βάση του υπολογισμού που κατέληγε σε ποσοστό αυξήσεως 22,26 %.
- 82 Χωρίς να είναι αναγκαίο το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί άλλων στοιχείων ή επί της καλής πίστεως της προσφεύγουσας, από τα προεκτεθέντα προκύπτει επαρκώς ότι τα κοινοτικά όργανα, καταλήγοντας στον μη αξιόπιστο χαρακτήρα των στοιχείων που αφορούσαν την Imarflex τα οποία παρέσχε η προσφεύγουσα με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο, δεν διέπραξαν πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
- 83 Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ως προς την αξιοπιστία των στοιχείων της Imarflex πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Επί της αντιπροσωπευτικότητας του ποσοστού αυξήσεως σχετικά με τον τύπο «CMO 552»

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 84 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αντιπροσωπευτικότητα του συντελεστή αυξήσεως που αφορά τον τύπο «CMO 552», στον οποίο στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στην έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων της Imarflex. Ο τύπος αυτός, επιλεγείς από την Επιτροπή κατά τον επιτόπιο έλεγχο, είναι ο τύπος στον οποίο το ποσοστό αυξήσεως είναι το πλέον υψηλό και αντιπροσωπεύει μόλις το 3,2 % του συνόλου των τύπων που πωλεί η Imarflex.
- 85 Το ποσοστό αυξήσεως του τύπου αυτού είναι υπερβολικά υψηλό σε σχέση με τη μέση αύξηση του 22,26 % για το σύνολο των ΦΜΚ που πωλεί η Imarflex στην Ιαπωνία, καθώς και σε σχέση με εκείνην του 16,08 % για το σύνολο των προϊόντων που πωλεί η

Imarflex. Η διαφορά αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι τα έξοδα παραδόσεως είναι πιο υψηλά για τους ΦΜΚ απ' ό,τι για τα άλλα προϊόντα.

- 86 Η προσφεύγουσα συνάγει απ' αυτό ότι τα κοινοτικά όργανα διέπραξαν έτσι πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στηριζόμενα στο ποσοστό αυξήσεως που αφορούσε τον τύπο «CMO 552» για να παραμερίσουν τα στοιχεία της Imarflex.
- 87 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι τα στοιχεία που αφορούσαν τον τύπο «CMO 552» προσκομίστηκαν από τα διευθυντικά στελέχη της Imarflex κατά την επίσκεψη ελέγχου, «ως παράδειγμα». Η Επιτροπή εξακρίβωσε τα στοιχεία αυτά επί τόπου και κατέληξε στην ακριβειά τους. Η διαπίστωση ενός ποσοστού αυξήσεως υψηλότερου του 30 %, σε προφανή αντίφαση με την απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο, αρκούσε για να συναχθεί η έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων που υπέβαλε προηγουμένως η προσφεύγουσα. Αυτή η έλλειψη αξιοπιστίας επιβεβαιώνεται, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα, αντίθετα προς τις προγενέστερες δηλώσεις της, ήταν μεταγενέστερα σε θέση να προσκομίσει στοιχεία που αφορούσαν μόνον τους ΦΜΚ.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 88 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από τον φάκελο προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε τα στοιχεία που αφορούσαν τον τύπο «CMO 552» προκειμένου να επαληθεύσει τις δηλώσεις της προσφεύγουσας που περιλαμβάνονταν στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο. Η εξακρίβωση αυτή επέτρεψε στους διεξαγαγόντες την έρευνα να διαπιστώσουν την ύπαρξη αντιφάσεων σε σχέση προς την απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο. Προκύπτει επίσης ότι οι αντιφάσεις αυτές είναι αποτέλεσμα της μεθοδολογίας που ακολούθησε η προσφεύγουσα για να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο και, ειδικότερα, για να δηλώσει ορισμένα έξοδα ΠΓΔ. Επομένως, οι ελλείψεις αυτές δεν αφορούν ειδικά τον τύπο «CMO 552». Έχουν γενικό χαρακτήρα που επηρεάζουν την απάντηση στο ερωτηματολόγιο στο σύνολό της. Επομένως, το ζήτημα αν ο επιλεγείς ως παράδειγμα τύπος ήταν αντιπροσωπευτικός των εξαγομένων στην Κοινότητα προϊόντων δεν έχει επίπτωση επί του κύρους της συνολικής εκτιμήσεως που τα κοινοτικά όργανα ορθώς διατύπωσαν ως προς την έλλειψη αξιοπιστίας των λογιστικών στοιχείων της Imarflex, τα οποία υποβλήθηκαν στην εκτίμηση της Επιτροπής.

- 89 Επομένως, το επιχείρημα που η προσφεύγουσα αντλεί από την έλλειψη αντιπροσωπευτικότητας του ποσοστού αυξήσεως ως προς τον τύπο «CMO 552» πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί της ιδιότητας της Imarflex ως εξαγωγέα

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 90 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, στο μέτρο που η Imarflex ασχολούνταν με την εξαγωγή των ΦΜΚ της, έπρεπε να θεωρηθεί ως εξαγωγέας των εν λόγω προϊόντων, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού. Παρατηρεί συναφώς ότι η Επιτροπή ανέφερε την Imarflex ως εξαγωγέα στις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του προσωρινού κανονισμού και προέβη σε επίσκεψη ελέγχου στις εγκαταστάσεις της τελευταίας, οπότε έπρεπε να είναι βέβαιη ως προς την ιδιότητά της ως εξαγωγέα.
- 91 Κατά την προσφεύγουσα, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να αγνοήσουν τα στοιχεία της Imarflex διότι οι ΦΜΚ εξάγονταν πραγματικά από την Ταϊλάνδη. Ερμηνεύοντας την έννοια «χώρα εξαγωγής» του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού ως αφορώσα μόνον τον φυσικό τόπο εξαγωγής των προϊόντων στα οποία αναφέρεται η έρευνα, τα κοινοτικά όργανα παρέβλεψαν τους στόχους της νομοθεσίας αντιντάμπινγκ.
- 92 Πράγματι, όταν τα έργα της παραγωγής και της εξαγωγής ανατίθενται αντιστοίχως σε δύο εταιρίες, στους κόλπους της ίδιας οικονομικής οντότητας, τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να αναφέρονται στις τιμές που εφαρμόζει ο εξαγωγέας. Στην προκειμένη περίπτωση, τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη την κατανομή των δραστηριοτήτων παραγωγής και εξαγωγής των ΦΜΚ εντός του ομίλου Nisshin. Η δική της δραστηριότητα περιοριζόταν στην παραγωγή των ΦΚΜ, η δε Imarflex ασκούσε όλα τα εμπορικά καθήκοντα ενός εξαγωγέα τα οποία συνεπάγονται έξοδα

ΠΓΔ, όπως η διαπραγμάτευση των τιμών και των όρων πωλήσεως, οι δραστηριότητες έρευνας και αναπτύξεως, η έκδοση τιμολογίων για τους πελάτες και η είσπραξη των πληρωμών.

- 93 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία που αφορούσαν την Imarflex κατ' αναλογία.
- 94 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, τρίτη χώρα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως η χώρα εξαγωγής παρά μόνον αν τα προϊόντα διαμετακομίζονται μέσω του εδάφους της. Όμως, οι ΦΜΚ που κατασκευάζει η προσφεύγουσα αποστέλλονται από την Ταϊλάνδη προς την Κοινότητα χωρίς να διέρχονται από την Ιαπωνία. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υπερεκτιμά τις δραστηριότητες εξαγωγής της Imarflex. Συγκεκριμένα, εκδίδει απ' ευθείας ορισμένα τιμολόγια εξαγωγής και φέρει το κόστος διανομής, καθώς και σημαντικά έξοδα κατά την εξαγωγή. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα εγκύρως κατέληξαν στο ότι η Ιαπωνία δεν ήταν η χώρα εξαγωγής.
- 95 Επιπλέον, τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν τα στοιχεία της Imarflex μόνο για να προσδιορίσουν αν αυτά μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως «οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, in fine, του βασικού κανονισμού. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να λάβουν υπόψη τα στοιχεία της Imarflex διότι αυτά δεν ήταν αξιόπιστα.
- 96 Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η τελευταία φράση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού προσφέρει στα κοινοτικά όργανα μια εναλλακτική λύση. Αυτά μπορούν να αναφερθούν είτε στις «πωλήσεις που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής» είτε σε «οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση», χωρίς να υπάρχει σειρά προτεραιότητας μεταξύ αυτών των δύο μεθόδων. Επομένως, ακόμη και αν αποδεικνυόταν ότι η χρησιμοποίηση της πρώτης μεθόδου ήταν αξιόπιστη και πλέον εύλογη απ' ό,τι η χρησιμοποίηση «οποιασδήποτε άλλης εύλογης βάσεως», ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θα έφερε ωστόσο το στίγμα προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως ικανού να οδηγήσει στην ακύρωσή του.

- 97 Για την Επιτροπή, τόσο η γραμματική έννοια του όρου «εξαγωγέας» όσο και ο βασικός κανονισμός αποκλείουν την ερμηνεία που προβάλλει η προσφεύγουσα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 98 Το Πρωτοδικείο έκρινε ήδη ότι τα κοινοτικά όργανα εγκύρως κατέληξαν στην έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων που αφορούσαν την Imarflex. Επομένως, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, αφού η ενδεχόμενη ιδιότητα της Imarflex ως εξαγωγέα, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, είναι συναφώς αδιάφορη.
- 99 Επομένως, το επιχείρημα που αντλείται από την ιδιότητα της Imarflex ως εξαγωγέα πρέπει να απορριφθεί.

Επί του εξακριβώσιμου χαρακτήρα των στοιχείων της Imarflex

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 100 Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή μπορούσε ευχερώς να εξακριβώσει την αξιοπιστία των πληροφοριών που θεωρούσε αμφίβολες. Τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να αναγάγουν την απάντηση στο ερωτηματολόγιο σε τυπικό νομικό έγγραφο το οποίο μπορεί να απορριφθεί στο σύνολό του εφόσον διαπιστωθούν ορισμένα σφάλματα ή ελλείψεις. Το ερωτηματολόγιο δεν είναι παρά εργαλείο στην υπηρεσία των μερών, το οποίο τους επιτρέπει να παράσχουν, εξαντλώντας όλες τις δυνατότητές τους, τα ασκούντα επιρροή στοιχεία εντός της σύντομης προθεσμίας που τους έχει ταχθεί προς συμπλήρωση του ερωτηματολογίου.

- 101 Σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, η Επιτροπή όφειλε να παράσχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να δώσει οποιαδήποτε διευκρίνιση έκρινε σκόπιμη. Τα κοινοτικά όργανα θα αντλούσαν επιχείρημα από τις πρόσθετες παρατηρήσεις ή τις επικουρικές προτάσεις που η προσφεύγουσα θα ήταν σε θέση να διατυπώσει, προκειμένου να τονίσουν την ύπαρξη αντιφάσεων και να αγνοήσουν τα στοιχεία της Imarflex. Για την προσφεύγουσα, μια τέτοια πρακτική είναι άδικη. Τα μέρη σε μια διαδικασία αντιντάμπινγκ θα πρέπει να μπορούν να μελετήσουν τις εναλλακτικές λύσεις στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, χωρίς να φοβούνται ότι οι προτάσεις τους θα χρησιμοποιηθούν αργότερα εναντίον τους.
- 102 Το Συμβούλιο προβάλλει ότι το ερωτηματολόγιο έχει ως μοναδικό αντικείμενο να παράσχει τη δυνατότητα στον ενδιαφερόμενο παραγωγό να δηλώσει ό,τι του φαίνεται ορθό, με ευθύνη της Επιτροπής να του παράσχει τη δυνατότητα να καλύψει οποιαδήποτε ανεπάρκεια που αυτή θα μπορούσε να διαπιστώσει. Υπογραμμίζει ότι το ερωτηματολόγιο ανέφερε σαφώς τις συνέπειες στις οποίες θα εκτίθενταν τα μέρη σε περίπτωση ανεπαρκών ή εσφαλμένων απαντήσεων. Μολονότι η Επιτροπή μπορεί, όπως εν προκειμένω, να επισημάνει τις ελλείψεις που επηρεάζουν την απάντηση στο ερωτηματολόγιο και να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι δεν απόκειται σ' αυτό να αντιμετωπίσει την κατάσταση.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 103 Το Πρωτοδικείο έκρινε ήδη ότι τα κοινοτικά όργανα εγκύρως απέρριψαν τα στοιχεία που αφορούσαν την Imarflex λόγω του ότι δεν ήσαν αξιόπιστα.
- 104 Εξάλλου, το ερωτηματολόγιο περιελάμβανε αναφορά στην ευθύνη που υπείχε η προσφεύγουσα και στους κινδύνους που διέτρεχε σε περίπτωση μη πλήρους απαντήσεως, έχουσα ως εξής:

« Σκοπός του ερωτηματολογίου αυτού είναι να επιτρέψει στην Επιτροπή να λάβει τις πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες για την έρευνά της. Είναι προς το συμφέρον σας

να απαντήσετε κατά τον πληρέστερο και ακριβέστερο δυνατό τρόπο και να επισυνάψετε όλα τα αναγκαία δικαιολογητικά. Αν όλες οι αιτούμενες πληροφορίες δεν ληφθούν από την Επιτροπή εντός της τασσόμενης προθεσμίας, αυτή μπορεί να λάβει προκαταρκτικά ή οριστικά μέτρα βάσει των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι έχουν δοθεί εσφαλμένες ή απατηλές πληροφορίες, μπορεί να τις απορρίψει, καθώς και όλες τις απαιτήσεις που αναφέρονται σ' αυτές. Λαμβάνοντας υπόψη τα προηγούμενα, αν συναντήσετε δυσχέρειες ή αν, για οποιονδήποτε λόγο, κρίνετε ότι δεν είστε σε θέση να συμπληρώσετε μέρος του ερωτηματολογίου αυτού, καλείστε να πληροφορηθείτε σχετικά την Επιτροπή εντός 15 ημερών από την ημερομηνία του διαβιβαστικού εγγράφου. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα προσπαθήσουν να σας συνδράμουν. Παρακαλείστε να αναφέρετε τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζετε ή τις διευκρινίσεις που επιθυμείτε.»

- 105 Επιπλέον, από τα έγγραφα της προσφεύγουσας της 31ης Ιουλίου και 3ης Νοεμβρίου 1995, καθώς και από τις δηλώσεις της κατά την προφορική διαδικασία, προκύπτει ότι αυτή αντιμετώπισε τη διαδικασία έρευνας ως διαπραγματεύση, διατυπώνοντας διαδοχικές «προτάσεις» σχετικά με το ποσοστό των εξόδων ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους της Imarflex. Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι στο από 3 Νοεμβρίου 1995 έγγραφο της κατέληγε αναφέροντας τα εξής:

« Η τελική μας πρόταση

Όπως αναφέρεται πιο πάνω, σας ζητήσαμε με την πρώτη απάντησή μας ένα ποσοστό ΠΓΔ/κέρδους 11,39 % (που διορθώθηκε σε 11,86 %). Εν συνέχεια, σας προτείναμε 13 % και 15 %. Η διαφορά μεταξύ αυτών των δύο αριθμών οφείλεται σε διαφορετική προσέγγιση. Το ποσοστό του 11,86 % υπολογίστηκε με βάση τα [έξοδα] ΠΓΔ/κέρδος της Imarflex στο σύνολό τους. Το 13 % υπολογίστηκε με βάση τα καθαρά στοιχεία των λιανικών πωλήσεων των ΦΜΚ. Το ποσοστό του 15 % προέρχεται από το προηγούμενο παράδειγμα. Ενόψει του ελάχιστου χρόνου και των στοιχείων που μπορούσαν να σας ικανοποιήσουν ως αξιόπιστα, σας προτείνουμε τελικά να υπολογίσετε τις κατασκευασμένες αξίες μας χρησιμοποιώντας το ποσοστό ΠΓΔ/κέρδους του 21,75 % ως το πρόσφορο αριθμητικό στοιχείο. Αυτό το 21,75 % προέρχεται από τον “CMO 552” που εξακριβώσατε στην Ιαπωνία και κοινοποιήθηκε με το παράρτημα 11 του από 31 Ιουλίου 1995 εγγράφου μας. Όσον αφορά αυτόν τον τύπο γνωρίζετε τα πραγματικά στοιχεία που αφορούν τις τιμές του αγοράς και πωλήσεως. Οι εκπτώσεις και τα έξοδα παραδόσεως προσεγγίζουν τα στοιχεία που υπολογίστηκαν συνολικά στο παράρτημα 2. Τα έξοδα επισκευής είναι εύλογα

αν ληφθεί υπόψη η δραστηριότητα όπως αυτή σας είναι γνωστή. Ελπίζουμε βεβαίως ότι θα δεχθείτε αυτή την πρόταση και θα διευθετήσετε την υπόθεση αυτή φιλικά και λογικά.»

- 106 Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η προσφεύγουσα αγνόησε τη φύση της έρευνας. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι προέβησαν σε δεύτερη εξακριβωση ή σε προσαρμογές ικανές να εξαλείψουν τις πλημμέλειες που επηρέαζαν την αξιοπιστία των πληροφοριών τις οποίες είχε παράσχει αρχικά η προσφεύγουσα.
- 107 Τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα αντλεί από τον εξακριβώσιμο χαρακτήρα των στοιχείων της Imarflex πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Επί του μη εύλογου χαρακτήρα χρησιμοποίησης των κορεατικών στοιχείων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 108 Η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει από αντιφατική και ανεπαρκή αιτιολογία. Εκθέτει ότι τα κοινοτικά όργανα εφάρμοσαν το κορεατικό ποσοστό αυξήσεως σε παραγωγό εγκατεστημένο στη Μαλαισία, κυρίως λόγω του ότι αυτός συνδεόταν με έναν από τους Κορεάτες παραγωγούς, παρά το ότι εξήγγε τους ΦΜΚ από τη Μαλαισία, χωρίς διαμετακόμιση από την Κορέα. Η ίδια λογική έπρεπε να ωθήσει τα κοινοτικά όργανα να αναφερθούν στα στοιχεία της Imarflex, εξαγωγέα συνδεδεμένου με την προσφεύγουσα.
- 109 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η προσφυγή στα έξοδα ΠΓΔ και στο περιθώριο κέρδους των Κορεατών παραγωγών δεν συνιστά λογική βάση υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και παραβιάζει τις αρχές της ίσης

μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα C. O. Lenz στην προπαρατεθείσα υπόθεση Nakajima κατά Συμβουλίου, σ. I-2112, παράγραφος 85). Τα κοινοτικά όργανα υπερέβησαν τα όρια της διακριτικής τους ευχέρειας στην επιλογή της εύλογης βάσεως υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και διέπραξαν πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως (προπαρατεθείσες αποφάσεις Nölle και Ferchimex κατά Συμβουλίου). Κατά την προσφεύγουσα, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν ευλόγως να αναφερθούν σε ποσοστό αυξήσεως των Κορεατών παραγωγών, αφού η κατάστασή τους διαφέρει τόσο πολύ από τη δική της. Παραθέτει, συναφώς, δύο ουσιώδεις διαφορές.

- 110 Πρώτον, οι Κορεάτες παραγωγοί διακρίνονται από τον όμιλο Nisshin λόγω του μεγέθους τους. Οι Κορεάτες παραγωγοί έχουν γενικά και διοικητικά έξοδα πολύ μεγαλύτερα εκείνων του ομίλου Nisshin. Η διαφορά αυτή εμφανίζεται από τη σύγκριση μεταξύ των αντιστοίχων κεφαλαίων, κύκλου εργασιών και προσωπικού των κορεατικών επιχειρήσεων, αφενός, Samsung, Daewoo, LG και, αφετέρου, εκείνων του ομίλου Nisshin. Η προσφεύγουσα προσκομίζει συναφώς γνωμοδότηση του καθηγητή Sekkat του ελεύθερου πανεπιστημίου των Βρυξελλών, κατά την οποία ο κύκλος εργασιών ανά απασχολούμενο δεν αποτελεί λυσιτελή δείκτη της αποτελεσματικότητας των Κορεατών παραγωγών.
- 111 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι μέθοδοι διανομής των Κορεατών παραγωγών διαφέρουν από τις δικές της. Ορισμένοι Κορεάτες παραγωγοί πωλούν τους ΦΜΚ λιανικώς στην εσωτερική αγορά και έτσι έχουν πολύ υψηλότερα έξοδα πωλήσεως από εκείνα της προσφεύγουσας, η οποία έχει ειδικευθεί στην εξαγωγή προϊόντων «original equipment manufacturer» (OEM), και της Imarflex, η οποία πωλεί το 90 % των δικών της ΦΜΚ στην Ιαπωνία σε ένα μόνον πελάτη.
- 112 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι τα κοινοτικά όργανα χρησιμοποίησαν τα στοιχεία που αφορούσαν την κορεατική αγορά διότι αυτή ήταν η μόνη αγορά την οποία κάλυπτε η έρευνα στην οποία είχαν πραγματοποιηθεί επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων σε αντιπροσωπευτική ποσότητα. Επιπλέον, η κορεατική αγορά είναι ανταγωνιστική και το μέγεθός της σημαντικό.

- 113 Θεωρεί, εξάλλου, ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία που αφορούν τους Κορεάτες παραγωγούς είναι ασαφή και ανεξακριβωτα. Ο κύκλος εργασιών ανά απασχολούμενο από τις επιχειρήσεις αυτές είναι υψηλότερος εκείνου του ομίλου Nisshin, πράγμα που δείχνει την ύπαρξη θετικών αποτελεσμάτων στις οικονομίες κλίμακας και αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.
- 114 Επιπλέον, το Συμβούλιο απορρίπτει το επιχείρημα που αντλείται από τις διαφορές μεθόδων διανομής και υπενθυμίζει συναφώς ότι ο προσδιορισμός της κατασκευασμένης κανονικής αξίας αποβλέπει στον καθορισμό των εξόδων ΠΓΔ στα οποία θα υποβαλλόταν η προσφεύγουσα αν είχε πωλήσει τους ΦΜΚ στην Ταϊλανδική αγορά. Υπενθυμίζει ότι τα κοινοτικά όργανα εφάρμοσαν ειδική προσαρμογή για την προσφεύγουσα προκειμένου να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι εξήγγε σημαντικές ποσότητες ΦΜΚ, ουσιαστικά με προορισμό μόνον έναν πελάτη εντός της Κοινότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 115 Το Πρωτοδικείο έκρινε ήδη ότι τα κοινοτικά όργανα εγκύρως απέρριψαν τα στοιχεία που αφορούσαν την Imarflex. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας, ότι δηλαδή τα κοινοτικά όργανα έπρεπε να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία της Imarflex, είναι αλυσιτελές.
- 116 Η αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την οποία επίσης επικαλείται η προσφεύγουσα, απαγορεύει, αφενός, να αντιμετωπίζονται συγκρίσιμες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και, αφετέρου, διαφορετικές καταστάσεις κατά τρόπο πανομοιότυπο, εκτός αν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-133/93, C-300/93 και C-362/93, Crispoltoni κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-4863, σκέψη 51, και προπαρατεθείσα απόφαση Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 96).

- 117 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', περίπτωση ii, in fine, του βασικού κανονισμού επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα να αναφέρονται σε λογιστικά στοιχεία τρίτων με μοναδικό περιορισμό τον εύλογο χαρακτήρα της χρησιμοποιουμένης μεθόδου. Επομένως, η δυνατότητα χρησιμοποίησης λογιστικών στοιχείων τρίτων, των οποίων η κατάσταση είναι οπωσδήποτε διαφορετική εκείνης των επιχειρήσεων κατά των οποίων στρέφεται η έρευνα αντιντάμπινγκ, είναι συμφυής με τον βασικό κανονισμό και, κατά συνέπεια, η χρησιμοποίηση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αφ' εαυτής ως παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 118 Εξάλλου, από τον συνδυασμό των αιτιολογικών σκέψεων 36 και 46 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι «η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο να λάβει υπόψη της τα εγχώρια έξοδα πώλησης, γενικά και διοικητικά έξοδα και κέρδη, που είχαν διαπιστωθεί για τις επικερδείς πωλήσεις στην Κορέα. Η προσέγγιση αυτή θεωρήθηκε εύλογη, δεδομένου ότι η αγορά της Κορέας ήταν η μόνη αγορά την οποία αφορά η παρούσα διαδικασία αντιντάμπινγκ στην οποία είχαν πραγματοποιηθεί επικερδείς πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες. Επιπλέον, όπως εξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 12 και 13, η κορεατική αγορά είναι εκτεταμένη, ενώ οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σ' αυτή λειτουργούν υπό συνθήκες ανταγωνισμού».
- 119 Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να αποδείξει την ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος που να θίγει το κύρος της εκτιμήσεως αυτής.
- 120 Επιπροσθέτως, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, στην προκειμένη περίπτωση, τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε προσαρμογές της κατασκευασμένης κανονικής αξίας προκειμένου να λάβουν υπόψη ορισμένες διαφορές μεταξύ των αντίστοιχων καταστάσεων των Κορεατών παραγωγών και της προσφεύγουσας και, ειδικότερα, τα φυσικά χαρακτηριστικά των ΦΜΚ για τους οποίους πρόκειται, τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και τα εμπορικά στάδια κατά τα οποία πραγματοποιούνται οι πωλήσεις (27η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού και 50ή αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού).

- 121 Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που αφορούσαν τους Κορεάτες παραγωγούς για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, τα κοινοτικά όργανα δεν διέπραξαν πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ούτε παραβίασαν την αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 122 Τα επιχειρήματα τα οποία αντλεί η προσφεύγουσα από τον μη εύλογο χαρακτήρα χρησιμοποίησε των κορεατικών στοιχείων πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθούν.
- 123 Επομένως, οι αιτιάσεις που στρέφονται κατά της επιλογής της μεθόδου προσδιορισμού των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους είναι αβάσιμες. Ως εκ τούτου, ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

3. Επί της συνεκτιμήσεως των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή και των εμμέσων φόρων στον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και στη σύγκρισή της προς την τιμή εξαγωγής (πέμπτος λόγος ακυρώσεως)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 124 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη μέθοδο με την οποία το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και τους εμμέσους φόρους στον προσδιορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Υπενθυμίζει ότι το Συμβούλιο πρόσθεσε στο κόστος των πρώτων υλών το ποσό της επιβαρύνσεως κατά την εισαγωγή 35 % που ισχύει στην Ταϊλάνδη. Για τον υπολογισμό του ύψους των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους το Συμβούλιο αύξησε το κόστος παραγωγής κατά το ποσοστό αυξήσεως που προκύπτει από τα κορεατικά δεδομένα. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους αυξήθηκαν κατά ποσό ισότιμο προς το προϊόν της επιβαρύνσεως κατά την εισαγωγή με το ποσοστό της αυξήσεως.

- 125 Δεδομένου ότι οι επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή επεστράφηκαν κατά την εξαγωγή, το Συμβούλιο αφαιρέσει το ποσό αυτό από την κατασκευασμένη κανονική αξία. Ωστόσο, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι δεν έγινε καμιά διόρθωση προκειμένου να εξουδετερωθεί η αντίστοιχη αύξηση των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους. Υποστηρίζει ότι η μέθοδος αυτή οδηγεί στην υπερεκτίμηση της κανονικής αξίας και στην αύξηση κατά περισσότερο του 3 % του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 126 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού δεν αποκλείει η κανονική αξία να μειωθεί όχι μόνον κατά το ποσό των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή και των εμμέσων φόρων αλλά και κατά το ποσό κατά το οποίο αυτές οι επιβαρύνσεις και φόροι αύξησαν τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους. Σκοπός του άρθρου αυτού είναι να αποφεύγεται όπως η διαφορά μεταξύ της τιμής πωλήσεως στην εσωτερική αγορά (περιλαμβανομένων των εμμέσων φόρων και των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή) και της χαμηλότερης τιμής εξαγωγής, χωρίς τις επιβαρύνσεις αυτές και τους εμμέσους φόρους, να θεωρείται ότι αποτελεί πρακτική ντάμπινγκ.
- 127 Φρονεί ότι οι επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή δεν έπρεπε να ενσωματωθούν στον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Εγκατεστημένη σε μια ελεύθερη ζώνη, η προσφεύγουσα εισάγει τα υλικά χωρίς επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή. Όμως, το Συμβούλιο ενήργησε ως εάν η προσφεύγουσα είχε όντως καταβάλει τις επιβαρύνσεις αυτές και εν συνεχεία της επιστράφηκαν κατά την εξαγωγή.
- 128 Τέλος, η προσφεύγουσα αμφιβάλλει ως προς το βάσιμο της προσεγγίσεως που ακολούθησε το Συμβούλιο, η οποία συνίσταται στο να προστίθενται τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους (συμπεριλαμβανομένων των φόρων και επιβαρύνσεων που καταβλήθηκαν στην Κορέα) στο κόστος παραγωγής αυξανόμενο κατά τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή τις οποίες ουδέποτε κατέβαλε στην Ταϊλάνδη. Υποστηρίζει ότι, κατά τον υπολογισμό των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους, το Συμβούλιο έπρεπε να εξουδετερώσει την επίπτωση των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή και των εμμέσων φόρων της Κορέας.
- 129 Το Συμβούλιο σημειώνει ότι η προσφεύγουσα, μολονότι εγκατεστημένη σε μια ελεύθερη ζώνη, έπρεπε να καταβάλει επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή με συντελεστή 35 % αν είχε πωλήσει τους ΦΜΚ στην Ταϊλάνδη. Το άρθρο 2, παράγραφος 3,

στοιχείο β', περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις στη χώρα καταγωγής. Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του ίδιου αυτού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα αφαίρεσαν από την κατασκευασμένη κανονική αξία το ποσό των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή που είχαν περιληφθεί στο κόστος παραγωγής. Δεν ήταν αναγκαίο να γίνει πρόσθετη προσαρμογή για να εξουδετερωθεί η επίπτωση των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή στον υπολογισμό των εξόδων ΠΓΔ και του περιθωρίου κέρδους. Πράγματι, τα έξοδα ΠΓΔ και το περιθώριο κέρδους που υπολογίστηκαν για τις κορεατικές εταιρίες εκφράστηκαν σε ποσοστό του κόστους παραγωγής — περιλαμβανομένων και των εμμέσων φόρων και των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή — των ΦΜΚ που προορίζονταν για την κορεατική αγορά. Επομένως, ήταν αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλιστεί έγκυρη σύγκριση, να προστεθούν αυτά τα κορεατικά στοιχεία στο κόστος παραγωγής της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των εμμέσων φόρων και των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 130 Η κατασκευή της κανονικής αξίας αποβλέπει στον καθορισμό της τιμής πωλήσεως ενός προϊόντος ως εάν το προϊόν αυτό επωλείτο εντός της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής του. Κατά συνέπεια, τα έξοδα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη είναι ακριβώς εκείνα που αφορούν τις πωλήσεις στην εσωτερική αγορά (προπαρατεθείσα απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 64). Δεν αμφισβητείται ότι, αν η προσφεύγουσα είχε πωλήσει τους εν λόγω ΦΜΚ στην Ταϊλανδική αγορά, θα επιβαλλόταν επιβάρυνση κατά την εισαγωγή 35 % επί των εισαγομένων εξαγωγικών. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα εγκύρως περιέλαβαν το ποσό που αντιστοιχεί στην πληρωμή των επιβαρύνσεων αυτών κατά την εισαγωγή στο κόστος παραγωγής της προσφεύγουσας.
- 131 Δεδομένου ότι το κόστος παραγωγής της προσφεύγουσας περιλαμβάνει τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή που επιβάλλει η Ταϊλάνδη, ήταν αναγκαίο να εφαρμοστεί το κορεατικό ποσοστό αυξήσεως υπολογιζόμενο με βάση το κόστος παραγωγής το οποίο το ίδιο περιλαμβάνει τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή ή τους εμμέσους φόρους που επιβάλλει η Κορέα. Πράγματι, οποιαδήποτε άλλη μέθοδος θα ισοδυναμούσε με διάσπαση της συμμετρίας μεταξύ των κορεατικών (έξοδα ΠΓΔ και περιθώριο κέρδους) και των ταϊλανδικών (κόστος παραγωγής της προσφεύγουσας) στοιχείων της κατασκευασμένης κανονικής αξίας.

- 132 Προκειμένου να διασφαλιστεί έγκυρη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, το άρθρο 2, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει τη δυνατότητα ορισμένων προσαρμογών, ιδίως λόγω των διαφορών ως προς τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και τους έμμεσους φόρους.
- 133 Οι προσαρμογές αυτές δεν γίνονται αυτεπαγγέλτως· απόκειται στο ενδιαφερόμενο μέρος που ζητεί τη διενέργεια των προσαρμογών αυτών να αποδείξει ότι το αίτημά του είναι δικαιολογημένο (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 33· απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-171/94, Descom Scales κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2413, σκέψη 66).
- 134 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού προσθέτει, μεταξύ άλλων:

«Όλες οι προσαρμογές που απαιτούνται για να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών και που απαριθμούνται στην παράγραφο 9, στοιχείο α', γίνονται, όπου απαιτείται, βάσει των κανόνων που καθορίζονται παρακάτω.

(...)

β) Επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και έμμεσοι φόροι:

Η κανονική αξία μειώνεται κατά ποσό που αντιστοιχεί στις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή ή στους έμμεσους φόρους, όπως προσδιορίζονται στις σημειώσεις του παραρτήματος, και στους οποίους υπόκειται το ομοειδές προϊόν καθώς και τα φυσικώς ενσωματωμένα σε αυτό υλικά, όταν το προϊόν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής και όταν δεν εισπράττονται ή επιστρέφονται επιβαρύνσεις ή φόροι για το προϊόν που εξάγεται προς την Κοινότητα.»

- 135 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνται να αφαιρέσουν από την κανονική αξία ποσό μεγαλύτερο από εκείνο των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή ή των εμμέσων φόρων.
- 136 Επομένως, αφαιρώντας από την κανονική αξία το ποσό των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή οι οποίες θα απαιτούνταν αν η προσφεύγουσα είχε πωλήσει τους ΦΜΚ στην εσωτερική της αγορά, τα κοινοτικά όργανα δεν παρέβησαν τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
- 137 Ως εκ τούτου, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, πρέπει να απορριφθεί.

4. Επί της ανεπαρκούς αιτιολογίας (τέταρτος λόγος ακυρώσεως)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 138 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος επειδή το Συμβούλιο δεν εξέτασε ένα από τα επιχειρήματά της. Αμφισβητεί ότι προέβαλε το επιχείρημα, επαναλαμβανόμενο στην 26η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά το οποίο «ισχυρίστηκε ότι [η χρησιμοποίηση των στοιχείων της Imarflex] συμβαδίζει με τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού [αντιντάμπινγκ], δεδομένου ότι οι εξαγωγές στην Κοινότητα [ΦΜΚ] που έχουν παραχθεί στην Ταϊλάνδη απεστάλησαν στην πραγματικότητα [από την] Ιαπωνία». Προβάλλει ότι, κατά την έρευνα, υποστήριξε ότι το Συμβούλιο έπρεπε να αναφερθεί στα έξοδα ΠΓΔ και στο περιθώριο κέρδους της Imarflex στην Ιαπωνική αγορά για να προσδιορίσει την κατασκευασμένη κανονική αξία. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ουδέποτε απάντησε στο επιχείρημα αυτό, ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί.

- 139 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι δεν του διέφυγε η έννοια της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας. Συναφώς, παραπέμπει στη φρασεολογία του οριστικού εγγράφου κοινοποίησας, με το οποίο η Επιτροπή απάντησε σε όλα τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα.
- 140 Υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνται να απαντήσουν, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, σε κάθε ένα από τα προβληθέντα επιχειρήματα στο πλαίσιο της διαδικασίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 1984, 185/83, *Rijksuniversiteit te Groningen*, Συλλογή 1984, σ. 3623, σκέψη 38, της 15ης Μαρτίου 1989, 303/87, *Universität Stuttgart*, Συλλογή 1989, σ. 705, σκέψη 13, και της 11ης Ιουλίου 1989, 246/86, *Belasco κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1989, σ. 2117, σκέψη 55).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 141 Κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε τη βαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο, προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του. Εντούτοις, δεν απαιτείται η αιτιολογία των κανονισμών να εξειδικεύει τα διάφορα πραγματικά και νομικά στοιχεία, ενίοτε πολυάριθμα, περίπλοκα και κρίσιμα, στον βαθμό που το ζήτημα αν πληρούν τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται ενόψει όχι μόνον της διατυπώσεώς τους, αλλά και της αλληλουχίας και της διαδικασίας στο πλαίσιο των οποίων εκδόθηκαν, καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν τον οικείο τομέα. (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1986, 203/85, *Nicolet Instrument*, Συλλογή 1986, σ. 2049, σκέψη 10, της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, *Τογο κ.λπ. κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 31, και *Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου*, προπαρατεθείσα, σκέψη 39· απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 1998, T-2/95, *Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1998, σ. II-3939, σκέψη 357).
- 142 Η επιταγή αυτή πληρούται εν προκειμένω. Η αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού και οι παραπομπές στον προσωρινό κανονισμό εκθέτουν επαρκώς τους λόγους για τους οποίους τα στοιχεία που αφορούσαν την *Imarflex* απορρίφθηκαν. Επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι τα κοινοτικά όργανα απάντησαν στα επι-

χειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της έρευνας, ειδικότερα με τα έγγραφα της προσωρινής και της οριστικής κοινοποίησεως. Επομένως, η αιτιολογία αυτή παρέσχε τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να γνωρίσει τους λόγους για τους οποίους τα στοιχεία της Imarflex δεν έγιναν δεκτά ως βάση υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.

- 143 Ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.
- 144 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 145 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα, πρέπει η τελευταία να φέρει, εκτός των δικών της εξόδων, και τα έξοδα του Συμβουλίου.
- 146 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού τα κράτη μέλη και τα κοινοτικά όργανα τα οποία παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα έξοδά τους. Επομένως, η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία θα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Η προσφεύγουσα φέρει τα έξοδά της και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.**
- 3) **Η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα έξοδά τους.**

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Pirrung

Vilaras

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. D. Cooke